

Kovács József kitüntetése

Tegnap, csütörtök délután rövid ünnepséget rendeztek a városi tanácsban. A művelődési miniszter megbízásából dr. Biczó György, Szeged megyei város tanácsának elnöke kollégák, barátok, művelődési intézményvezetők jelenlétében adta át Kovács Józsefnek, a városi tanács vb művelődési ügyi osztálya vezetőjének a Szocialista Kultúraért kitüntető jelvényt, tizenegy éves eredményes tanácsi munkájának elismerésül. A pedagógusok nevében dr. Bánfalvi József, a Radnóti gimnázium igazgatója gratulált a kitüntetettnek.

Az ünnepségen részt vett Szabó G. László, a városi pártbizottság osztályvezetője is.

Budapest Berlin főpolgármestere

Szépölygyi Zoltánnak, a Fővárosi Tanács elnökének meghívására tegnap, csütörtökön négytagú küldöttség élén Budapestre érkezett Herbert Fechner, Berlin főpolgármestere, feleségével.

A küldöttséget a Feriegyi repülőtérén Szépölygyi Zoltán, a Fővárosi Tanács elnöke, továbbá a Fővárosi Tanács több más vezetője és a Német Demokratikus Köztársaság budapesti nagykövetségének képviselői fogadták. (MTI)

A színház új művészei

Csernák Arpád

Másodszor szerződik Szegedre. Azóta, hogy Várkonyi Zoltán osztályában diplomát szerzett 1966-ban a színművészeti főiskolán, nyugtalanul keresi helyét — pesti születése ellenére vidéken. Egy évet Debrecenben, kétőt Szegeden, négyet Békéscsabán töltött. Azt mondja, a színész színházhoz és nem városhoz szerződik, hiszen ott él, ott dolgozik, előfordul, hogy ott tölti hosszú napjait a színházban, csak aludni jár haza.

Azért Szegedre nem titkolt örömmel jött vissza. Itt élnek barátai, itt született mindkét fia, az idősebb mondhatni másodszor is: súlyos betegségéből a gyermekklinika orvosai mentették meg. Annak idején kicsit csalódottan távozott, alig kapott szerepet, mindössze két jelentősebb említészik, *Vörösmarty* drámáinak Hunyadi Mátyására és Anouil Torreáador-keringőjének Gaston titkárára. Inkább a színházon kívüli fellépésekre, a pódiumokra, ahol mindig több hely volt számára, mint a színpadon; jeles versmondónak ismerték a városban, sok meghívást kapott. A békéscsabai évek közben is visszajárt Szegedre — verset mondani. Az orvosegyetemi KISZ-klubban adott önálló estjének címe és programja Verrss Miklós-költemény volt: *Körmenet a boldogságról*.

A békéscsabai négy évét második főiskolámnak tekintem. Sokat játszottam, jelentős feladatokhoz jutottam, kiváltképp a Sándor János rendezte *Shakespeare* drámáiban. A legfontosabb természetesen az *V. Henrik* címszerepe, pusztán azért is, mivel a darabot mi mutattuk be először Magyarországon. A *IV. Henrik* Henry Persy-je és a *II. Richard* Aumerle hercege tette teljessé a Shakespeare-trilógiát, de játszottam a *Sok bá-*

HÉTKÖZNAPOK

Verseny — prémiummal

Megkezdődött a vasúti őszi csúcsforgalom, amikor minden kocsira olyannyira nagy szükség van, hogy szinte órák kérdése is, hogy a kirakódás-berakódás megtörténjen, máris más cégeknek adhassák át a vagonokat. Vállalatok szervezői pontosan tudják, mit jelent „álláspénzt” fizetni, hiszen aligha úszta meg akár egy vállalat is ezt a büntetést. Rakodókat kapni, rakodást megszervezni különösen vasárnap és ünnepnapokon, nem kis feladat.

A MÁV az idei őszi szezonban a csúcsforgalom zavartalanabb lebonyolítására „vasúti rakodási versenyt” hirdetett, amelyet két szakaszban, szeptember 1-től december 1-ig rendeznek meg. Az előzetes számítások szerint ebben az időszakban 112 ezer vasúti kocsi vasárnapi és munkaszüneti napi ki-berakásával lehet csak biztosítani a zökkenőmentes szállítást. Vagyis a vállalatoknak feltétlenül gyorsan

kell kirakni az érkező árut, és ugyancsak szervezeten kell berakni termékeiket — még vasárnap is.

A Központi Szállítási Tanács és a MÁV vezérigazgatósága 300 ezer forint jutalmat tűzött ki ennek a feladatnak a megoldására a fuvarozatók munkaszüneti napi rakodását megszervező, és abban tevékenyen részt vevő dolgozóinak jutalmazására. A részletes feltételeket közölték a Közlekedési Közlöny 33. számában, amelyben azt is leírják, hogy a verseny eredményének értékelésére december elején kerül sor. Hogy mindez elősorbban a fuvarozásban érdekeltekre tartozik, az való igaz. De ami mindenképpen visszhangot kelt az emberben, az nem kisebb, mint hogy végre egy vállalat — a MÁV — amely nem büntetést, szankciókat helyez kilátásba, hanem okos felhívással és jelentős jutalommal ösztönöz a jó együttműködésre.

Az apróságoknak

A hamarosan óvodába kerülő gyerekek, a háromévesek várják legizgatottabban azt a napot, amikor ők is az óvodában hancúzozhatnak már. Igen ám, de milyen az az óvoda, amit az új gyerekek, s amit a régi kis lakók birtokba vehetnek? A nyári szokásos óvodai szü-

netekben festettek, mázoltak minden óvodában, csakhat elég-e mindenre a keret, ami egy-egy óvoda karbantartásához szükséges? Jól tudjuk: kevés.

Ezért is adunk örömmel hírt az olyan esetekről, mint amit a Hétfézer utcai óvoda vezetője közölt velünk. Ez az óvoda szocialista szerződést kötött a hangszergyárral, amelynek keretében most nyáron például a gyár szocialista brigádjai az óvoda felújítási munkáit mintegy 30 ezer forint értékű társadalmi munkával segítették. Így aztán a szokásos nyári felújításon kívül átfestették az udvaron levő vaskorlátokat, az ablakokat, az összes gyerekjátékokat, hintákat, de a bejárati ajtókat, a folyosó ajtajait is rendbe hozták. A mellékelyiségeket tatarozták, megjavították a vízcsapokat, az ivókutakat, védőrácsot és hálót készítettek a hinta köré, arról nem is szólva, hogy óvodai felszereléseket készítettek, sőt ráadásul egy televíziót is ajándékoztak az óvodának, természetesen azonnal beszerelve.

Ha végignézzünk a munkák sorát, szinte minden szakma képviselője dolgozott az óvodában. Legtöbbjüknek a gyermeke a megszépült, barátságos óvodában fogja tölteni napjait, de vannak köztük olyanok is, akik nem saját gyermeküknek második otthonát szűpítették. A munkáskollektívák ilyen összefogására, segítségére nagyon szép példa ez, és valljuk meg, még több óvodában szükség van és szükséges hasonló segítségére.

Szőke Mária

Tanácskozás a mezőgazdasági ügyvitelszervezésről

Csütörtökön Kiskörösjén befejeződött az országos szűmé- és ügyvitelszervezési tanácskozás. A gyakorlati bemutatóval, eszmecserevel egybekötött négynapos program a vártnál nagyobb érdeklődéssel zajlott. A rendezvényen, ahol a mezőgazdasági szám- és ügyvitelszervezésének fejlesztése volt a téma, megállapították, hogy ma már a manuális könyveléssel szinte lehetetlen megoldani a mezőgazdasági élelmiszertermelés naprakész

Vita a zöldségről

A védőárak

Sorozatunk első cikkében hangoztatott el a javaslat: ahogy kimondtuk, hogy meg kell termelnünk az ország kenyere-ét — azóta van búzából fölöslegünk — ki kellene mondanunk, hogy termeljünk meg zöldségünk is azt, amire szükségünk van. Regőczi István véleményét kértük.

— A búzánál sem csak kimondásról volt szó, hiszen mondani mindig mondtuk. Meg is teremtettük a főlteleteit: állandó, biztos árat ígértünk, és azt mindmáig tartjuk is. A termelőt egyleg mi tudjuk ösztönözni a termelésre. Sajnos, csak elvileg. Vannak ugyan termezési szerződéseink, de azoknak nincs tekintélyük. Azt nem tudjuk beleírni, ami a legfontosabb: mennyit adunk érte. Így aztán a termelő azt mondja, ha akarom, nem teljesítem a szerződést. Ha nem veszed át ennyiért, elviszem az ország másik felébe.

— Tavaly, tavalyelőtt mi magunk is szóval tettük ezt a fonák helyzetet.

— Mi érezzük legjobban a hátrányát, de nem tudunk változtatni rajta. Ahhoz mi kicsik vagyunk. A velünk kapcsolatban levő vállalat, ha nem garantálja, hogy tölünk átveszi, én sem garantálhatok a termelőnek semmit.

— Lánc-lánc, eszterlánc! — Van nálunk egy furcsa szituáció. Állami támogatást élvez a külkereskedelem. De nem élvez állami támogatást a hazai kereskedelem. Magyarország: ha én kiküldöm az árut külföldre, támogatást kapok. Ha nem küldöm ki, csak a hazai dolgozót akarom ellátni, nem kapok támogatást.

— Miben látja tehát a megoldást?

— Védőárak kellenének, hogy a termelés biztonságos

legyen. Összel meg kellene mondanom, mit adok tavaszszal a zöldségért.

— A fogyasztói árak hűlámzása is megszűnne?
— Azonnal.
— Most nincs védőár?
— De van. A zöldbeprikára például egy forint, a felvásárlási ára?
— Lehetősen. Mennyi a felvásárlási ára?
— Ötven forint.
— Akkor mit véd a védőár?
— Ez semmit.
— Mikor született?
— 1962-ben.
— !!

Térjünk át másik témára. Olvasom, támogatást kínál — végeredményben az állam — a földieper és az őszibarack telepítésére. Sok évvel ezelőtt nagyon sok földieper termett. Sikerült is leverni úgy a felvásárlási árakat, hogy egy-két év alatt elpusztult a virágzó kultúra. Most nagy pénzrel támogatjuk, hogy föltámadjon. Nem lett volna egyszerűbb megadni az árat akkor, amikor még volt?
— Nem más téma. Ez is a védőár problémája.

Tudom, a telepítési támogatást is az állam adja, és a védőárat is neki kellene garantálnia. De a védőár biztos befektetés, a támogatás csak foltozgatás. Ha jól kalkulálunk, a védőárra adott állami forint azonnal megértül, amikor a zöldség piacra kerül.

Gondtalan akkor sem lenne a kereskedelem, mert élő árval dolgozik. Mert hűlámzik a termelés. Mert előfordul, hogy tíz vagon őszibarackot ígérnek, és huszát hoznak. Ehhez kellene például a hűtőház.

— Eljutottunk oda, hogy készül a programja. Szaty-mazon lesz, de Szeged ellátását javítja. Ötszáz vagonos hűtőház soknap

dukat hessegetheti majd el. Létükéves... Makón a hagyma... fellendülése követeli, ott ezervagonos hűtőtárolót építünk.

— Utközben adták rám a föladata, kérdezzem meg, mi a helyzet a kiszereleléssel, a félkészárakkal?

— Most veszünk egy gépsort, napi 300 mázsát tud majd 1—5 kilós csomagokba tölteni. A konyhakész és félkészárak csak kézi erővel készülhetnek. Munkaerő-gondjaink vannak.

— Vannak körzetei a járásnak — Kistelek például —, ahol munkaalkalomra várnak az asszonyok.

— Ha 50 fölötti létszámot kaphatnánk, bárhol föl tudnánk állítani egy előkészítőt.

Erdemes lenne utána járni!
— Utolsó kérdésünkhöz érkezünk. Sokat csatangoló gyermek voltam, ha éretlen gyümölcsöt ettünk, otthon megverték érte. Ami szilvát most árulnak, azért mi ott-hon kikaptunk volna. Miért nem várják meg, amíg megérik? Miért tünik el a zöldbab, borsó, amikor már sok lehetne belőle?

— Ismét a védőárakhoz kanyarodtunk vissza. A termelő nem érzi biztonságban magát. Félt, hogy nem kap semmit a szilváért, ha vár vele. (Különbön nagyon leromlott fajták vannak köztermesztésben szilvából is, sárgabarackból is. Nyári alma pedig szinte nincs is.) Ha a termelő szándékát védőár órniz, nyugodtan várna a gyümölcscsel, és nyugodtan termelné a zöldbabot akkor is, mikor sok van belőle. Tudná, hogy mindig megkapja az árat.

Eljutottunk tehát a primőrök korszába. Egész évben primőröket eszünk. Az ára a primör.

Horváth Dezső (Folytatjuk.)

Hárommillió dollár értékű gépipport a zöldség-termesztés fejlesztésére

A zöldségtermesztés fejlesztéséről, a megmutatókó átmeneti nehézségek okáról tájékoztattak a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztériumban.

A zöldségtermesztés fejlesztésére hozott kormányhatározat óta, két év alatt a mezőgazdasági nagyüzemek nagy erőfeszítéseket tettek a termésátlagok növelésére, a betakarítási veszteségek csökkentésére. Bár ez sajnos minden esetben s az év minden szakában nem mérhető le a piaci ellátás alakulásánál, az adatok mégis arról tanúsítanak, hogy a termelők a növénytermesztésnek

előbire léptek. A termőterület nagyságát ugyan nem változtatták meg — ezt a negyedik ötéves terv nem irányozta elő —, annál többet tettek azonban a korszerű technológiák bevezetéséért, és az új zöldségfajták elterjesztéséért. Az utóbbi két évben a gazdaságok 3 millió dollár értékű nyugati gépipportal fejlesztették a termelést, s a 120 ezer hektáros szántóföldi zöldségtermelő területtől 15 ezer hektáron a legkorszerűbb módszereket alkalmazzák. Pozitív vonás a termelésben, hogy amíg az elmúlt tíz év átlagában évente 200 millió forintot kárt okoztak a növényi betegségek és kártevők a zöldségtermelőknél, addig a modern növényvédelem eszközeinek felhasználásával 1973-ban egyharmaddal sikerült csökkenteni a kieséseket.

Fejlődően van az üveg-házi és a fólia alatti termelés. Nem ennyire kedvező a helyzet a szántóföldi korai zöldség-termesztésnél. A nagy termelői kockázat miatt egész sor gazdaság felhagyott ezzel, s ezért a következő években speciális kedvezményekkel, géphitellet stb. kell majd ösztönözni a termelőket. Gondot okoz az is, hogy a zöldségtermelő területnek csak egynekedét lehet öntözni, holott arra lenne szükség, hogy legalább kétharmadán függetleníteni tudják magukat a termelők a természetes csapadéktól, illetve hiányától. A MÉM-

ben ezért a zöldségtermesztési öntözési differenciált támogatására készítenek terveket, ezeket várhatóan az ötödik ötéves tervben valószínűsítik meg.
Az utóbbi két évben új, bőtermő fajták jelentek meg a piacokon. Egyebek között uborka-, paradicsom- és paprikafélék. Ezek a fajták egyre inkább meghonosodnak a háztáji és a kiskert-termelésben is, és szerepük van a helyi ellátásban. A következő években tovább ösztönzik majd a kistermelőket, miután a hazai zöldség egyharmada innen kerül ki, azért különféle kedvezményeket kapnak már most is kisgépek és növényvédő szerek megvásárlásához.

Az idényi intézkedések az idei nyáron legalább 10—15 százalékkal jobb ellátást eredményeztek volna, ha a növénytermesztésnek ebben, a talán legkényesebb ágazatában a szélsőséges időjárás nem csökkentette volna a hozamokat. Paprikából például a tavalyinál 20—25 százalékkal kevesebb termelt, az uborkát is igen megviselte a szárazság, és normális időjárás esetén a gyökérszöldségekben is lényegesen többet szedhetek volna fel a termelők. Kielégítőnek mutatkozik ellenben a paradicsomtermés. Az őszi betakarítású zöldségfélék termelését, és így az őszi-téli zöldségellátást azonban még mindig kedvezően befolyásolhatja az időjárás, amennyiben hat-hét hetes szárazság után végre esőt kap a határ. (MTI)